

[Justitsministeren.]

ind, når vi skal have debatten, og jeg er villig til, hvis jeg kan give oplysninger herom, at sende dem til udvalget.

Jeg takker som sagt for den stort set enige tilslutning til den tanke, der ligger bag ved lovforslaget, og håber, vi kan nå til bred enighed om den nærmere udformning.

Med hensyn til det andet spørgsmål, om en polititjenestemand, der påtaler lovovertrædelsen, også skal kunne forelægge en bøde med det samme, har vi gjort os visse tanker om dette i justitsministeriet. Sagen er sendt til høring, men jeg vil — hvad jeg formoder retsudvalget vil sætte pris på — kunne sende et notat, hvor vi nærmere skitserer, hvad der er tanken med det; så behøver jeg ikke at bruge tiden her. Jeg kan blot sige, at det, man forestiller sig, er, at det skulle være faste bødesatser, der var tale om, at der altså ikke skulle være noget skøn.

Må jeg endelig sige dette til fru Hanne Reintoft, der anvender det udtryk, at så længe man ikke kan indskærpe politiet almindelig takt og tone, vender partiet sig mod lovforslag af denne art: Hvornår fru Hanne Reintoft accepterer, at politiet udøver almindelig takt og tone, kan jeg jo ikke vide, og der kan være uheldige undtagelser, men i øvrigt synes jeg rigtignok, at bemærkningen er lovlig generel, vendt mod politiet som sådant.

Lindholt (FP):

Jeg undskylder, at jeg tager tingets tid, men fru Hanne Reintofts bemærkninger giver mig anledning til det.

Forholdet er i virkeligheden det, at hvis ikke vi kan bruge dette lovforslag til noget som helst andet, så kan vi da benytte det til at rette et generelt angreb mod politiet; det er jo også en måde at behandle lovforslag på.

Det, jeg kunne tænke mig, var, om man i tinget kunne enes om, at formanden var bemyndiget til ved sådanne lovforslag simpelt hen at give en bemærkning på dagsordenen om, at forslaget uden videre sendtes i udvalg, således at man ikke skulle bruge tre kvarter på at sige det samme alle sammen. For der er jo ingen, der er uenige om det, og det er et lovforslag af teknisk karakter, der ikke kan give anledning til almindelige forsamlingshusvalgtaler, sådan som det sidste

ærede medlem — undskyld, ikke justitsministeren, men fru Hanne Reintoft — benyttede lejligheden til.

Formanden:

Jeg må gøre opmærksom på, det drejer sig om en førstebehandling, hvor jeg ikke synes de seneste bemærkninger i og for sig hørte hjemme.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om film og biografer [af Chr. Christensen m.fl.].

(Lovforslaget (nr. 43) findes i tillæg A. sp. 633, fremsættelsen i tidenden sp. 492).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ministeren for kulturelle anliggender (Nathalie Lind):

Jeg skal fremsætte nogle bemærkninger til det af kristeligt folkeparti fremsatte forslag til lov om ændring af lov om film og biografer.

Som det fremgår af bemærkningerne til forslaget, må det ses på baggrund af den debat, der opstod som følge af filminstitutets tilsagn om produktionsstøtte til filminstruktøren Jens Jørgen Thorsens planlagte Jesusfilm. Man ønsker fra forslagsstillerne side at sikre, at det ikke fremtidig bliver muligt for filminstitutets bestyrelse at træffe afgørelse om anvendelse af statsmidler, som, siger man, den ansvarlige minister og folketinget selv i en udpræget kontroversiel situation er uden indflydelse på. Dette er, formoder jeg, baggrunden for forslaget fremsættelse.

I betragtning af det røre, som filminstitutets afgørelse i sagen om Jesusfilmen vakte i